

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Sextus. De nobilitate & excellentiâ trium votorum in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES SEXTUS.*De nobilitate, & excellentia
trium votorum in genere.***MEDITATIO SEXTA:****PUNCTUM PRIMUM.**

PPrincipaliter hic considera, quanta præ-
cellentiæ sint vota Religionis, cum ani-
ma his ipsis seu totidem ligaminibus
semper magis ac magis uniatur & alligetur
Deo, ut adeo in certo casu vita religiosa me-
rito dici possit vita divina. Primò enim in-
finctus iste ad Religionem originem suam
trahit à cælo & inspiratione Spiritus Sancti,
cujus solius est voluntatem movere ad am-
plexandum statum religiosum. Secundò
vota, quæ emittuntur primariò, & unice
Deum respiciunt, nec intenditur aliud, quàm
ut anima à Mundo & rebus creatis se abstra-
hat, quò perfectiùs uniatur Deo.

Considera, vota religiosa esse præstan-
tissimum & nobilissimum quoddam vincu-
lum, si enim inter omnes virtutes illa omni-
um est nobilissima, quæ est Religionis, uti-
que & hæc tua vota erunt nobilia, cum prin-
cipaliter ad illam virtutem dirigantur. Ac-
cedit, quò omnium calculo vera nobilitas

in virtutum augmento consistat, quanto magis ergo status aliquis virtutibus abundat, tanto erit nobilior, nullus autem praeferendus statui religioso, atque adeo in tribus vera nobilitas consistit, utpote in quo finitus omnium virtutum cumulus. Non est in Religione nisi sanctum, quia eius opera diriguntur ad sanctitatem, quae attenditur, quam bonum & salutarum, modo vivas juxta institutum tuum, & haeres aeternae felicitatis eris. Considera beneficia tua, & time ingratus esse.

AFFECTUS.

Gratias tibi Deus meus, quod ab infans saeculo ad Religionem me vocasti, quod solum mihi displicet, quod tantum favorem non agnoverim, atque etiam molestis saeculi curis divexer. O vota religiosa! O vinculum suave! Ah! An mea, quid tecum erit, quae dulcibus hinc gaminibus per dissolutam vivendi rationem te exsolvis, & ferreis saeculi vinculis volentem innectis! Quae tibi mens, quae cogitatio? An ignoras, quod major fuerit occasio ad modum, eò majorem esse obligationem? modo ergo rationem reddes districto tuo de tot negligentibus in tantâ occasione commissis? Non tantum ut possis,

quasi debeas melius vivere, opportunissimum tibi suppetit tempus; alligata es Deo votis tam sanctis & insolubilibus, & tamen recalcitras? Vis vitam religiosam, quæ est vita celestis, & tamen semper terrenis es immersa? Cum Sancto Sanctus eris, ajebat Psalterius regius, unde ergo tanta tua petulantia, ut cum Sancto perversa sis & tota sæcularis? Time, O Anima religiosa! time, ne & Deus dirumpat pretiosissima vincula charitatis suæ, iustoque suo iudicio permittat, ut vinculis infernalibus irretita ad æterna incendia detraharis. Ah! immuta cogitationes tuas, redi ad amantissimum Dominum tuum, qui non vult mortem, sed vitam tuam perennem, felicissimam. Gaude de tantâ gratiâ, qua Deo per tua vota specialiter es adstricta, contere eadem suavissima vincula, summo studio, fervore & observantiâ magis ac magis connectere, nunquam à Deo tuo separare, nec desiderare quàm ejus amorem & servitutem.

Fructus & proposita.

NE animam religiosam tepor aut desidia à captis avocent, firmiter teneat religiosum hoc vinculum, quæ sunt tria vota, non tollere libertatem, sed reddere animam magis liberam, & exsolvere à servitute

tute Dæmonis, Mundi & carnis, nulla
 anima sibi ullam libertatem polliceri
 si Deo non fuerit unita, cum in hoc
 ra libertas consistat, quia tunc alas
 quibus suis affectibus & cogitationibus
 coelestia avolet. Studeat igitur anima
 giosa nunquam se à Deo suo separare,
 omnibus & per omnia eidem placere,
 fiet, si vota sua accuratè observaverit.
 bus, qui in hac palæstra summendus propo-
 tur, sunt spirituales functiones, quas in
 tuto tuo conformiter peregeris, semper
 spirituali profectu cresces, si autem negligens
 fueris, signum est, te cum Israelitis dila-
 mum manna contemnere, fastidire
 adeò indies decrescere, qui enim non
 greditur, retrogreditur, cum obligati
 observantia votorum sint initium & com-
 plementum vitæ spiritualis. Procuratur
 tur, & cum magnâ gratiarum actione
 concessio tanto beneficio, quo tria vota
 tere potuit, efficaciter proponat Religio-
 exactè & ad amissim minima quæque
 vare, per hæc enim ad majora gradus
 Nec dubitet, quin tandem sit id adeptus
 ad quod primo Religionis ingressu
 limavit, nempe vitam
 æternam.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONsidera, Anima religiosa, ad hoc, ut sis perfecta, perfectoque erga Deum amore ardeas, seu, quod idem est, ut ad sanctitatem, & necessariam perfectionem devenias, tria requiri: Primum est, totalis abstractio ab omnibus creaturis & rebus terrenis; & hoc, ut perfectiùs Deum diligamus, ejusque vestigia sequamur. Secundum est mortificatio sensuum & propriæ carnis, quæ semper spiritui resistit. Tertium est inordinatorum voluntatis affectuum refræntatio; voluntas enim semper ad malum prona, continuo inhiat præcipitio animæ, volendo id, quod divinæ voluntati contrariatur.

Primum obtinetur per votum paupertatis, quâ separamur & eruiamur à Mundo & omnibus reculis, contenti, ut ab omnibus spoliati soli Deo adhæreamus, & crucem cum ipso usque ad sublimem montem mortis nostræ bajulemus. Secundum per votum castitatis, quâ carnem nostram impugnamus, debellamus & in servitutem redigimus. Tertium per votum obedientiæ, quâ omnem voluntatem & desideria nostra seponimus per superiores, quos loco Dei veneramus, totos nos divinæ dispositioni submittentem. Consideret hæc anima religiosa, & ponderet, quanti æstimare debeat sua vota, quibus ad

R 4

tantum

tantum bonum, & quasi absolutum Sancti-
tis exemplar emergat.

AFFECTUS.

PRælia Domini præliare coactus sum
JESU, dum tribus votis me tibi
strinxi. Felicissimus sanè miles
tuæ militiæ nomen dedit, ubi scutum
pugnabile contra omnes inimici insultus
vis porrigitur. Tu ipsemet fortissimus
li Dux murum te constituis, in quo
jacula retundantur; Vallum te obijcis,
quo omnes milites latitent; Armatura
vincibilis es, quæ sequaces tui propugnantes
defendantur. Et Domino huic ego
ego timidus, disarmatus, eneruatus,
fellus homuncio? quibus armis instruitur
qua arte? quo subsidio vexillis hisce
tus? Tu, O mi JESU! ingenti favore,
meis meritis, sed solâ tuâ dignatione,
statum religiosum me vocasti. O
mea! quanta ergò erit tua obligatio,
tè, viriliter, imperterritè, immotè milita-
di? Hostis tuus est Caro, hostis Mundus,
ffis Diabolus, hostis quidquid resistit Deo.
Quis contra duos, ne dicam, contra tres
Ne formides anima mea, quot hostes tot
ma; quot insultus tot valla; quot
tot muri; quot insidia tot præsidia;

omnia mediante statu tuo. O igitur felicem te! Sed &, o miseram te, quæ non agnoscis, nec respondes tanto beneficio. Ah, si tantis suffulta præsidijs nihilominus tam non raro vinceris, quid fieret, si ijs careres? Hoc unicum O Anima! oculos tibi aperiat, quibus ingens status tui emolumentum clarè videas, & in gratiarum actionem resolvaris. Millies ergò sis benedictus Deus meus de tanto bono mihi concesso. Gratias tibi pro armis tam præcellentibus, quibus cœtui religioso tam paternè providisti. Dicere aulam, O amabilissime Jesu! arma hæc in intimo cordis tui, seu ardentissimâ erga omnes fornace, fuisse fabricata. Quàm ergò infelices erunt, qui armis his in propriam ruinam abutuntur? cedunt Mundo, manus dant carni, succumbunt propriæ voluntati, Dæmoni obsecundant, hostes tuos venerantur, & desidiâ suâ omne id geniculabundi adorant, quidquid & sibi, & Domino suo contrariatur. O iterum ac iterum æternum miseros omnes, qui in sempiternum hoc præcipitium per votorum Paupertatis, Castitatis & Obedientiæ inobservantiam ruunt.

Fructus & proposita.

Fructus erit sanctus ac filialis timor, quo miles religiosus teneatur, ne, dum arma

R 5

con-

concessa fastidit, negligit & proiecit, bellis suis in justam prædam cedit. Eadem mihi paulisper mi Religiose, si quis de inimici sui insidijs conscius de optimis armis providisset, ut instanti periculo resistere, stem eludere & vincere posset, tum cum in ejus rabie & odio furentis contactum venisset, arma seponeret; credibilem de suo inimico triumphaturum. Incomimentum inquires; victoria bello & armis paratur, non otio & desidia. Optime fanè, hoc ipsum tibi applica mi Religiose, emisisti vota Religionis, & cautè te obtinisti probè gnarus, quantum certamen cum vobus capitalissimis hostibus Mundo, Carne & Dæmone tibi immineat; instat duellum adoritur inimicus, ingruunt tentationes, quid tu? arma proiicis, religiosas confessiones negligis, vota non curas, septa Monasterij egrederis, vallum deseris; Certus tu O mi religiose, interitus. Lauros appetis, Triumphos somnias? vincere cogitas, & misutare, certa viriliter, esto confans, & victor evades.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera pulcherrimum & recipere donum, Deum inter & animam religiosam. Anima religiosa Deum abeat.

renuntiat omnibus, donat ei se ipsam cum omnibus sensualitatibus & affectionibus suis; offert gratissimum, quod homo habere potest, propriam nimirum voluntatem, quia voluntati & iudicio ita renuntiat, ut nihil velit, nihil amet, nihil desideret, nisi quod vult, amat & jubet Deus per superiores. Deuse contra omnium gratiarum fluentia copiosissimè in eam effundit, acceptat ejus oblationes, preces, sacrificia, suspiria, gemitus &c. præstat robur, vigorem ac virtutem, quatenus probè dignoscatur & exactè observet, quæ his ipsis votis promiserat, & quâ ratione ad perfectionem tendere ac hæres æternæ beatitudinis esse possit.

Confidera insuper opera à Religioso facta longè magis à Deo æstimari, quàm sæcularium, quia vi votorum & propter specialem Religionis cultum longè præstantiora redduntur, cum Deo non solum offeratur id, quod agitur, sed & ipsamet persona, unde fructus & planta, tota arbor Deo donatur.

Confidera tertio vota religiosa esse materiam, quâ ignis divini amoris accendatur, foveatur & conservetur, & cum hic ignis à Spiritu Sancto enascatur, semper sursum petit, animamque ad perfectissimam cum Deo unionem elevat, quo fit, ut quasi inadvertens misero hujus corpusculi ergastulo soluta ad Deum suum, cui erat constricta, felicissimè abeat.

AFFE-

AFFECTUS.

O Anima mea! quàm raucus aureum
 percellit sonitus? Inclamat nam
 mo devotissimus Dei famulus
 tam, quæ non impenditur in amando de
 viendo Deo, perditam & frustraneam de
 Quid hoc O Deus? Perdita sit & frustra
 Ah! quot momenta, O anima, numerata
 quæ non fuerint frustranea? tepida, et
 nimium & deses fuisti hactenus, necessitas
 magis quàm amore erga Deum religio
 languida & remissa eras in votorum tuorum
 observantiâ, & inde tenuis in amore divine
 cùm tamen in hoc plenitudo perfectionis
 nostræ consistat. Quid autem consilium
 amore Dei? si Deum non amas, quem amare
 bis? Ama quidquid volueris, si Deum non
 amaveris, frustra laborabis, fundamentum
 arenoso substruetur profectus & vitæ tuæ
 ries. Ignosce O mi Jesu, quod dulcissimum
 hoc Religionis vinculum negligentiam
 mearum absynthio tibi, & potissimum
 amaricaverim. Doleo & animum dolentem
 commisso tepore meo; exosculor nunc
 devotissimè amplector triplicem amoris
 vinculum, erit posthac insolubilis in corde
 affectibus, desiderijs, & ope-
 ribus meis.

Fructus & proposita.

Sivel scintillula hominis religiosi in te vi-
get, Anima religiosa, inflammaberis ad
arctiorem votorum observantiam, dum
velobiter consideraveris, quanta bona exin-
de promanent. Quemadmodum enim ne-
gligens & perversus Religiosus plurimis &
gravissimis pœnis subditur; ita bonus tantis
beneficijs à Deo cumulatur, ut in hac vitâ, ab
ipso etiam Mundo, quem adeò despexit &
totaliter reliquit, honoretur. Aspice mihi
hominem quendam, qui in sæculo constitu-
tus à nemine æstimabatur, factum Religio-
sum omnium venerationi expositum. Qui
prius erat opprobrium hominum & abjectio
plebis, gaudet nunc etiam Magnatum respe-
ctu, qui prius nec hiscere audebat, nunc sum-
mâ congratulatione & favore recipitur. Nec
id vel doctrinæ, vel nobilitati admetiaris,
cum plurimi doctiores & nobiliores, sed in
sæculo constituti, honorem istum nunquam
consequantur. Soli ergò & unico Dei famu-
litio est adscribendum. Servus Dei, toto
Mundo acclamante, omnibus alijs terreno-
rum Principum Aulicis, imò ipsismet Regi-
bus meritò præponitur. Ne tamen credas
(multò minùs insolescas) honorem hunc
tuz personæ exhiberi, nisi in quantum ad
Deum, cujus Majestatem Proceres terreni in
te ve-

te venerantur, quia per tria vota totaliter
 Deo unitum & quasi unum cum Deo
 ciunt. Unde habes, quàm obligeris esse
 diosus observator votorum tuorum
 spontè, & ultrò emisisti, & per quæ ad
 tum honorum culmen es euectus. Suppo
 to autem, quod & in religione abjectus
 neas & delitescas, ne ob id contristeris;
 enim terrena ista transitoria sunt & fallacia
 ita eisdem minimè est fidendum, nec ea Deo
 elargitur in præmium religiosæ professionis
 nostræ, sed potiùs in testimonium securitatis
 longè felicioris remunerationis; vult
 honores terrenos ostendere suum erga nos
 affectum, non ut argumentum infallibilitatis
 quo discamus, nullo nos apud Deum
 esse, si ijs privati sumus, sed ut indicium
 bilis dispositionis, quæ ex abyssali suâ pro
 dentiâ promanat, ad oculum demonstrat
 tanto se in Religiosos amore teneri,
 tametsi dignitates aliàs sint periculosa
 dente tamen trium votorum nexu, non
 subleventur, ut & hos sit largiturus, & cetera
 alia eorum opera copiosissimè remunera
 rus, nullo prorsùs habito respectu ad officium
 vel honores mundanos, sed prorsus ad finem
 ram cuiusvis intentionem, adeò, ut & in
 ditissimo cœnobij angulo delitescens
 sibi sit curæ, atque in summo dignitatum
 stigio; modò quisque suâ sorte contentus

accurat
 nirespo
 si non i
 ro sæcu
 longè
 rius sola
 Veratu
 tandem
 rum tra
 mè stat
 promif
 gravi
 ctetur.

DI

ME

C

ctione
 intesta
 quam
 demp
 pertat

accuratè observet sua vota suæque obligationi respondeat, certus Deum non defuturum, si non in hoc saltem, & infallibiliter in altero sæculo. Ut taceam Religiosis abjectis longè majorem suppetere quietem & interioris solatium, quam in Prælaturâ constitutis. Vereatur itaque Religiosus in quocunque tandem officio detentus à votorum suorum tramite discedere, quin potius firmissimè statuat, quidquid acciderit, nunquam promissum suum infringere, ne, cum in re gravi defecerit, gravi quoque pœnâ mulctetur.

DIES SEPTIMUS.

De voto paupertatis.

MEDITATIO SEPTIMA:

PUNCTUM PRIMUM.

CONsidera, Religioso, ut sit bonus & perfectus, necessariò convenire plenariam ab omnibus terrenis abstractionem, cum enim hæres sit Christi, sciat ab intestato relictam sibi paupertatem, supra quam hæreditas Domini est stabilita, Redemptor enim noster tam erat amans paupertatis, ut pauper in paupere stabulo nasci omni-